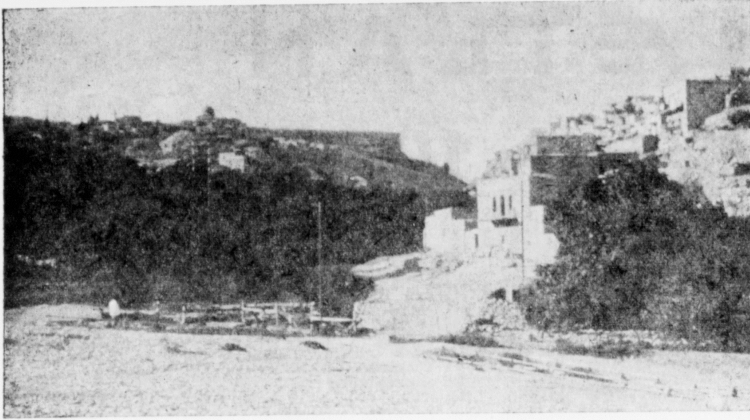

Henda myndin sýnir Jerúsalem í dag. Tað var uttanfyri Jerúsalem á heygum Golgata, at Jesus var krossfestur (Golgata merkir Ennistaðurin).

høvir sít. Ein heil fjöld av fólki fylgdi honum til avræitingarstaðið. Summi spottaðu hann, men onnur grótu um hann. Jesus segði við hesi: Grátið ikki um meg, men grátið um tykkum og børn tykkara. Tá ið Jesus kom út á Golgata var hann krossfestur. Meðan teir neigdu hann á krossin segði hann. Faðir, fyrigev teimum, tí teir vita ikki hvat teir gera. Undir krossi Kristusar stóðu móður hansara Maria og lærusveinur hansara, Johannes, tann av teimum tólv, ið hann elskaði mest. Við móður sína segði hann: Sí, her er sonur tín! og við Jóhannes: Sí har er móður tín! Og frá teirri stund tók Jóhannes hana heim til sín.

I felag við Jesu vóru tveir ránsmenn krossfestir, hvor sinumegin við hann. Tá ið nú fólkið, sum stóð rundað um, spottaði Jesus, so spottaði eisini annar ránsmaðurin hann og segði: »Ert tú Kristus, tá bjarga tær sjálvum og okkum!« Men hin hevði at honum fyrri hetta

og segði: »Vit fáa tað afturlønt sum vit hava gjørt; men hesin hevur einki ilt gjørt.« Síðan segði hann við Jesus: »Harri, minst tú til mín, tá ið tú kemur í ríki títt!« Og Jesus svaraði: »Sanniliga sigi eg tær: í dag skalt tú vera við mær í Paradis.«

Frá middegi varð myrkur um alt landið líka til nóns; og um nónbil rópaði Jesus: »Gud mín, Gud mín, hvi fært tú frá mær?« Síðan segði hann: »Eg eri tystur,« og ein leyp til gav honum edik at drekka. Og tá ið hann hevði drukkið, segði hann: »Tað er fullgjort! Og hann rópaði aftur við harðari rødd: »Faðir, í hendur tínar gevi eg anda mín!« Og í tí hann hetta segði, boygdi hann høvdið og gav upp andan.

Tá skalv jorðin, og fjöllini klovnaðu, og forhangid fyrri hin um allraheilagasta í templinum skrednaði í tvey úr ervaog líka niður ígjøgnum. Stutt eftir komu hermenninir út at vita, um hinir krossfestu menninir vóru

deyðir. Teir sóu tá, at Jesus var deyður, men ein teirra stakk kortini eitt spjót inn í síðuna á honum, og straks rann út úr blóð og vatn.

Gravlegging Jesu

Tá ið Jesus var deyður á krossinum, fóru imóti kveldi tveir ráðharrar, ið óttadust Gud, Jósef úr Arimiteu og Nikodemus, og tóku líkamið av Jesu niður av krossinum og gravaðu tað, sum síður var hjá jøðum, í eina grøv, sum hogd var inn í ein klett, og teir veltu ein stóran stein fyrri munnan.

Eftir heita komu hövudsprestarin til Pilatur og sögdu: »Okkum er runnið í hug, at hesin svikarin segði í livandi lívi, at hann um triggar dagar skuldi rísa upp. Gev tú tí tey boð, at væl verður hildið vakt yvir grøvina líka til hin triðja dagin, fyrri at ikki lærusveinar hansara skulu koma á náttartíð og stjála líkamið av honum.« Varð tá sett vakt við grøvina, og innsigli varð sett á steinin.

Uppreisn Jesu

Sunnudagin, sum var triði dagurin frá tí, at Jesus doyði, varð í lýsingini ein ógvuliga stórus landskjálfti. Tá kom eingil Harrans niður av himli og velti stein'n frá grøvini hjá Jesu og settist á hann; og Jesus reis upp úr grøvini. Men vaktarmenninir vóru deydreddir og fullu til jarðar.

Sama morgun fóru nakrar kvinnur út til grøvina at salva líkamið av Jesu, og tær taladu sín ámillum um, hvussu tær skuldu fáa s'einin veltan frá grøvini; men í sama viðfangi sóu tær, at hann var veltur frá. Tá fór ein teirra, ið æt Maria Magdalena, rennandi aftur til ápostlarnar og segði teimum frá hesum. Men hinar kvinnurnar fóru inn í grøvina, og har sóu tær ein eingil, sum segði við tær: »Tit leið eftir Jesu úr Nasaret, hinum krossfesta; hann er ikki her, hann er risin upp.« Nú komu Pietur og Jóhannes rennandi út til grøvina og sóu at hon var opin, og at likverjan lá har, men Jesus sóu teir ikki. Stutt eftir kom Maria Magdalena aftur út til grøvina, og fyrri henni opinberaði Jesus

Súsanna Djurhuus Johannesen á 85 ára degnum

Sanna »á Herðini« í Skopun ella Sanna hjá Litla-Jógvuni, sum hon eisini av summum var nevnd, var borin í heim 24. í h. fyrri 85 árum síðan. — Pápin var sonur til Prest-Jógvan, ið ættaður var av Sjóvargarði í Kollafirði, og var millum nakrar teir fyrstu niðurstamenninir í Skopunar bygd. —

Sanna var ikki bert borin í heim tætt við sjóvarmálan, men fekk eisini sum heilt ung genta svian av »tá havið gav og havið tók«. — Hon var hin elsta av 6 systkjum, tá pápin saman við skyldmanni og vinmanni sínum, Óla Kristian Dam, abbi núverandi logmann, fórst á báti. — Eftir sat einkja við 5 børnum í øðrum húsinum, meðan Sanna og systkin hennara høvdu mist alt tað besta tey áttu. — Móðurleys høvdu systkini tá longu verið í nokur ár frammanundan. — Her var sanniliga vorðið kalt í lon. — Faðirin hevði verið álit teirra, nú var hann eisini burtur.

Tá á døgum var næsta hjálpin ættarfólk, vinir og kenningar. — Sanna og systkin hennara komu í hesi lagnustund til næstu ættarfólk, heita ið sjálv-

andi var einasta og besta loysn í hesum umstøðum.

Tað at Sanna aftaná skulagongd sína kom sum »genta í husinum« hjá A. C. Evensen, presti, í Todnesi á Sandi, hevur ivaleyst gjørt sít til, at hon fekk hug til at nema meira enn enn tað vanligur skúli hevði megnað at geva av lærdómi til barna. Hon fekk hug til at koma út um garðarnar. Vildi siggia annað enn tronga bygðalagið. —

Hon kom sær á háskúlan í Føgrulið á Borðoyinni og aftaná hetta kom hugurin til at siggia og nema meir um onnur lond og síðir. Arið eftir fór hon niður á flatlanda á grundtvígska háskúlan, »Frederiksborg højskole«, har hon summarskeiðið var saman við aðrari skopunargentu, Sanna Katrinu. — Sanna hevur sagt, at hon á hesum háskúlaskeiði fekk so gott í viðfari, at hetta alt liv hennara hevur gagnað henni ómetaliga nógv. — Gløgg hevur hon altið verið bæði til lesna og vanligan skrivna. —

Ikki hevði hon tó hugin at fjotrast burtur og kom sær til

FRAMHALD Á 7. SÍÐU (I)

seg og segði við hana: »Far tú til bróður mínar og sig við teir: eg fari upp til faðir mín og faðir tykkara, og Gud mín og Gud tykkari!«

Krist reis frá deyða á páskamorgni reyða. Tí syngi hátt og hjartaglað, hans kirkjulið um allan stað: »Heiður veri Gud í himni!«

Krist reis upp við veldi, hann synd og deyða feldi. Tí syngi hátt og hjartaglað, hans kirkjulið um allan stað: »Heiður veri Gud í himni!«

Krist reis upp við heiður, til himna hann oss leiðir. Tí syngi hátt og hjartaglað, hans kirkjulið um allan stað: »Heiður veri Gud í himni!«

Orðið at skíra er saksist og merkir at doypa (reinsa). Hetta orð verður nýtt framvegis í Íslandi um dóp.

Uttan fyrri føðistað kristusar, Betlehem